

De nieuwe Omgevingswet, van bestemmingsplan naar omgevingsvisie

Omgevingswet

Minder dan dertien maanden nadat de regering het wetsvoorstel heeft aangeboden, heeft de Tweede Kamer op 1 juli 2015 ingestemd met de nieuwe Omgevingswet. Het wetsvoorstel ligt nu bij de Eerste Kamer. Daarmee ligt de regering op koers met haar ambitieuze streven deze wet in 2018 in werking te laten treden. Met de Omgevingswet komt het bestemmingsplan te vervallen. Daarvoor in de plaats komt een gemeentelijk omgevingsplan, dat een veel ruimere inhoud kent dan het huidige bestemmingsplan. De omgevingsvergunningen keren in de Omgevingswet wel terug. In dit artikel wordt op hoofdlijnen beschreven wat de verandering van bestemmingsplan naar omgevingsplan op hoofdlijnen voor de praktijk zal betekenen.¹

mr. A. Kamphuis

Met het wetsvoorstel voor de Omgevingswet wil de regering een fundament bieden voor bundeling van het omgevingsrecht in één wet. Het omgevingsrecht is momenteel versnipperd over tientallen wetten. Zo zijn er aparte wetten voor de ruimtelijke ordening (denk aan de Wet ruimtelijke ordening), voor het bouwen (denk aan de Woningwet), voor Monumentenzorg (denk aan de Monumentenwet 1998), voor het waterbeheer (denk aan de Waterwet), enzovoort. De voorgestelde Omgevingswet integreert de gebiedsgerichte onderdelen van al deze wetten in één wet met één samenhangend stelsel van planning, besluitvorming en procedures.² De Omgevingswet biedt het raamwerk. Veel zal nog moeten worden uitgewerkt in de bij de Omgevingswet behorende nieuwe algemene maatregelen van bestuur (hierna: AMvB's) en de ministeriële regelingen. De inhoud hiervan is op dit moment nog niet bekend. Naar verwachting nog in 2015 zullen de eerste concepten van deze uitwerkingsregels worden gepresenteerd.

1. HET BESTEMMINGSPLAN GAAT OP IN EEN OMGEVINGSPLAN

Het bestemmingsplan is al jaren het belangrijkste instrument voor het gemeentelijk ruimtelijk beleid. In een bestemmingsplan worden door de gemeenteraad ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening bestemmingen aan gronden toegewezen en worden met het oog op die bestemmingen regels gegeven.³ Gelet op het integratiedoel van het wetsvoorstel is het niet verbazend dat het bestemmingsplan in de huidige vorm niet terugkeert in de Omgevingswet. Het bestemmingsplan gaat op in een 'omgevingsplan'. Dit wordt het belangrijkste instrument voor de gemeente.⁴ De gemeenteraad wordt verplicht voor het gehele grondgebied van de gemeente één omgevingsplan vast te stellen.⁵ In plaats van de huidige – naar schatting – 50.000 bestemmingsplannen (en beheersverordeningen) komen er onder de nieuwe wet circa 400 omgevingsplannen.⁶

Het feit dat er één omgevingsplan voor de hele gemeente moet gaan gelden, betekent niet dat bij iedere wijziging het gehele plan moet worden aangepast. Het omgevingsplan kan partieel

worden gewijzigd voor een deelgebied. Er geldt voor het omgevingsplan overigens geen algemene actualiseringsplicht.⁷ Dat betekent dat waar een bestemmingsplan nu na tien jaar opnieuw moet worden vastgesteld, voor het omgevingsplan een vergelijkbare verplichting niet gaat gelden. Het is de verwachting dat bij de invoeringswet van de Omgevingswet zal worden geregeld dat de huidige bestemmingsplannen (en beheersverordeningen) tezamen als het (ene) omgevingsplan zullen hebben te gelden.

In de huidige bestemmingsplannen staan uitsluitend regels over een 'goede ruimtelijke ordening'. Dit kernbegrip uit de Wet ruimtelijke ordening komt in de voorgestelde Omgevingswet niet meer terug. Het ruimtelijke ordeningsaspect wordt namelijk geïntegreerd met de andere omgevingsrechtelijke aspecten, zoals milieu, natuur, cultureel erfgoed, bomen en welstand. Deze deelaspecten zijn nu geregeld in eigen wetten en gemeentelijke verordeningen. Veel gemeenten beschikken over meer dan honderd verschillende bestemmingsplannen en over meer dan twintig andere verordeningen over de fysieke leefomgeving.⁸ Denk daarbij bijvoorbeeld aan een gemeentelijke monumentenverordening (waarin gemeentelijke monumenten zijn aangewezen), een ligplaatsverordening (met een stelsel voor ligplaatsen voor woonboten) en een bomenverordening (waarin kapverboden staan en waarin te beschermen bomen zijn aangewezen).

In het omgevingsplan moeten al deze aspecten samenkomen. Voordeel van deze bundeling is dat de kenbaarheid van alle toepasselijke regels voor de fysieke leefomgeving wordt vergroot, omdat deze in één document – het omgevingsplan – komen te staan. Bovendien verwacht de regering dat hierdoor de toepasselijke regels onderling beter op elkaar worden afgestemd. Nu kan het bijvoorbeeld gebeuren dat een woonboot die op grond van de gemeentelijke ligplaatsverordening is toegestaan, in het ter plaatse geldende bestemmingsplan van diezelfde gemeente is verboden. Wanneer alle regels in één document staan, zou dit moeten worden voorkomen.

2. WELKE REGELS KOMEN IN HET OMGEVINGSPLAN?

Het omgevingsplan moet voor het gehele grondgebied van de gemeente een evenwichtige toedeling van functies aan locaties bevatten, inclusief de daarbij behorende regels.⁹ Deze functie-toedelingsregels vervangen de huidige regels uit bestemmingsplannen en uit erfgoed- en monumentenverordeningen.¹⁰ Het begrip 'functie' heeft een algemene betekenis die breder is dan het huidige begrip 'bestemming'. Het is een gebruiksdoel dat, of status die een onderdeel van de fysieke leefomgeving op een bepaalde locatie heeft. De functietoekenning heeft twee kenmerken: (1) functiemarkers en (2) locatiemarkers.

De functiemarkers drukken een bepaalde rol, taak of dienstbaarheid uit, zoals de functies 'weg' of 'bedrijventerrein' of de status 'monument'. De locatiemarkers begrenzen het betreffende onderdeel van de fysieke omgeving. Deze begrenzing kan zowel horizontaal als verticaal gebeuren. Hierdoor is het mogelijk dat de gemeenteraad aan een locatie in de ondergrond de functie 'winnen van grondwater' toekent, terwijl daarboven een locatie kan worden aangewezen waarin een bouwwerk met een bepaalde functie kan staan, zoals een bepaalde gebruiksfunctie of een functie als monument. Daar weer boven kan de locatie de functie 'laagvliezone' krijgen, waar hoogtebeperkingen gelden.¹¹

Behalve de verplichte functietoedeling aan locaties kunnen in een omgevingsplan – indien de gemeenteraad daarvoor kiest – ook andere regels worden opgenomen:

1. *Er kunnen omgevingswaarden in het plan worden vastgesteld.*¹² Omgevingswaarden zijn waarden voor de staat of kwaliteit van (een onderdeel van) de fysieke leefomgeving. Omgevingswaarden kunnen ook zijn de toelaatbare belasting door activiteiten of de toelaatbare concentratie of depositie van stoffen in de fysieke leefomgeving. Bij omgevingswaarden gaat het bijvoorbeeld om kwaliteitseisen voor water of lucht en waarden voor de bescherming tegen overstromingen en de veiligheid van waterkeringen. Omgevingswaarden kunnen behalve in het gemeentelijke omgevingsplan ook worden vastgelegd door het Rijk in AMvB's en door de provincie in provinciale omgevingsverordeningen. Wanneer een omgevingswaarde (dreigt) te worden overschreden, zijn burgemeester en wethouders (hierna: B&W) verplicht een zogenoemd voldoeningprogramma op te stellen dat erop is gericht om de omgevingswaarde alsnog te halen.¹³ Daarbij maakt het niet uit of de omgevingswaarde die dreigt te worden overschreden door het Rijk, de provincie of de gemeenteraad is vastgesteld.

2. *Er kunnen regels voor activiteiten in de fysieke leefomgeving worden gesteld.*¹⁴ Onder de fysieke leefomgeving worden in elk geval verstaan bouwwerken, infrastructuur, watersystemen, water, bodem, lucht, landschappen, natuur, cultureel erfgoed en werelderfgoed.¹⁵ Bij de in het omgevingsplan hieraan te stellen regels kan worden gedacht aan regels over bouwactiviteiten, capaciteiten, sloopectiviteiten of activiteiten zoals het plaatsen van reclame. Voor de gemeenteraad is het een bevoegdheid deze regels vast te stellen. In de voorgestelde Omgevingswet krijgt het Rijk de verplichting voor bepaalde activiteiten, zoals bouwactiviteiten, algemene regels te stellen.¹⁶ Daarmee wordt

een grondslag gegeven voor voortzetting van het huidige Bouwbesluit.

3. *Er kunnen beoordelingsregels voor de verlening van een vergunning voor een afwijkactiviteit worden gesteld.*¹⁷

Wanneer een activiteit in strijd is met de regels uit het omgevingsplan, kan hiervoor een omgevingsvergunning voor de afwijkactiviteit worden aangevraagd. In het omgevingsplan kunnen regels worden opgenomen die ertoe strekken dat indien aan die regels is voldaan, de afwijkactiviteit in ieder geval wordt toegestaan. Dit toetsingskader komt in zekere zin in de plaats van de huidige mogelijkheid om met een 'binnenplanse afwijking' van de regels van een bestemmingsplan af te wijken.

Het omgevingsplan zal – net als nu het bestemmingsplan – digitaal beschikbaar zijn. Iedere burger moet via het internet per perceel, geocoördinaat of adres de toepasselijke regels van de gemeente kunnen vinden. Waar nu via www.ruimtelijkeplannen.nl alleen nog de planologische regels te vinden zijn, moet onder de Omgevingswet alle voor een specifieke locatie toepasselijke regelgeving over de fysieke leefomgeving – dus bijvoorbeeld ook de regels over slopen, kappen, reclame, enzovoort – via het internet met één druk op de knop kunnen worden ontsloten.

3. INVLOED PROVINCIE EN RIJK OP OMGEVINGSPLANNEN

In de voorgestelde Omgevingswet wordt het primaat als het gaat over de besluitvorming over de fysieke leefomgeving bij de gemeente neergelegd. Het wetsvoorstel bevat echter verschillende instrumenten voor zowel het Rijk als de provincie om invloed op die gemeentelijke besluitvorming uit te oefenen. Zo krijgen zowel provincies (provinciale staten) als het Rijk onder de Omgevingswet de bevoegdheid om 'instructieregels' vast te stellen in een AMvB of in een provinciale omgevingsverordening. Instructieregels zijn algemene regels die zijn bedoeld voor herhaalde toepassing. Deze regels richten zich tot andere overheden, zoals de gemeente, en dus niet rechtstreeks tot burgers. Met instructieregels kunnen regels worden gegeven over de inhoud, toelichting of motivering van een omgevingsplan.¹⁸ In sommige gevallen verplicht de Omgevingswet algemene instructieregels te stellen, bijvoorbeeld als het gaat om het waarborgen van de veiligheid en het beschermen van de gezondheid rond luchthavens.¹⁹

Naast de algemene instructieregels krijgen provincie (gedeputeerde staten) en Rijk ook de bevoegdheid om in een concreet geval een aanwijzing te geven aan een ander bestuursorgaan over de manier waarop een taak of bevoegdheid moet worden uitgeoefend.²⁰ Dit instrument heet een 'instructie'. Instructies kunnen betrekking hebben op de inhoud van gemeentelijke omgevingsplannen. Bij de instructie wordt een termijn gesteld waarbinnen hieraan uitvoering moet zijn gegeven.

Het wetsvoorstel regelt verder nog een bijzondere betrokkenheid van de provincie bij de totstandkoming van een omgevingsplan. Als gedeputeerde staten een zienswijze naar voren

hebben gebracht tegen het ontwerpplan en die zienswijze is door de gemeenteraad niet overgenomen, dan kunnen gedeputeerde staten besluiten dat het betreffende onderdeel geen deel uitmaakt van het omgevingsplan.²¹ Deze bevoegdheid is vergelijkbaar met de huidige mogelijkheid van gedeputeerde staten om met een reactieve aanwijzing een (deel van een) bestemmingsplan buiten werking te laten.

Tot slot wordt erop gewezen dat het Rijk en de provincie (gedeputeerde staten) in de voorgestelde Omgevingswet het instrument van het 'projectbesluit' krijgen toebedeeld.²² Door de gemeente kan geen projectbesluit worden vastgesteld. Het projectbesluit bundelt voor een specifiek project alle te maken afwegingen in één besluit. Het projectbesluit wijzigt het omgevingsplan zodanig, dat het project kan worden gerealiseerd en in stand kan worden gelaten. Voor zover dat in het projectbesluit uitdrukkelijk is bepaald, geldt dit besluit bovendien als omgevingsvergunning voor de voor dat project benodigde activiteiten.²³ Het projectbesluit komt in de plaats van onder meer het huidige Tracébesluit, het provinciaal inpassingsplan (in feite een provinciaal bestemmingsplan) en de coördinatieprocedures uit de Wet ruimtelijke ordening. Het wetsvoorstel kent een bijzondere procedure om tot het projectbesluit te komen. Daarbij moet eerst een zogenoemde verkenning worden uitgevoerd die leidt tot een voorkeursbeslissing. Tegen het vastgestelde projectbesluit kan rechtstreeks beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

4. INSPIRAKPROCEDURE OMGEVINGSPLAN & RECHTSBESCHERMING

De vaststelling van een nieuw omgevingsplan wordt voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure.²⁴ Dat betekent dat voordat het omgevingsplan kan worden vastgesteld door de gemeenteraad, eerst een ontwerpomgevingsplan ter inzage moet worden gelegd. Tegen het ontwerpplan kunnen door eenieder zienswijzen worden ingediend.²⁵

Nadat het omgevingsplan door de gemeenteraad is vastgesteld, kunnen belanghebbenden die zienswijzen hebben ingediend rechtstreeks beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. In het wetsontwerp is expliciet bepaald dat alle regels uit het omgevingsplan appellabel zijn. De rechtsbescherming lijkt hiermee te worden verruimd ten opzichte van de huidige situatie. Nu zijn bepaalde algemene niet-locatiespecifieke regels – zoals een in een Kapverordening opgenomen algemeen verbod om bomen te kappen met een minimale diameter – niet appellabel. Wanneer dezelfde regels in de toekomst in het omgevingsplan worden opgenomen, kan daartegen dus wel beroep worden ingesteld.²⁶

5. OMGEVINGSVERGUNNING (VOOR AFWIJKACTIVITEIT VAN HET OMGEVINGSPLAN)

Voor activiteiten die in strijd zijn met het omgevingsplan kan na inwerkingtreding van de Omgevingswet (meestal bij B&W) een omgevingsvergunning worden aangevraagd voor een afwijkactiviteit.²⁷ Dit is een van de activiteiten waarvoor onder de nieuwe wet omgevingsvergunningen kunnen worden verleend. Het stelsel van omgevingsvergunningen, zoals in 2010

met de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) geïntroduceerd, is in de Omgevingswet overgenomen en verder uitgebreid. Zo worden onder meer de watervergunning uit de Waterwet, de ontgrondingsvergunning uit de Ontgrondingswet en de vergunningen en ontheffingen op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken en de Spoorwegwet in de omgevingsvergunning geïntegreerd. De reikwijdte van de omgevingsvergunning wordt daarmee dus aanzienlijk vergroot.

De afwijkactiviteit onder de Omgevingswet is ruimer dan de huidige afwijking van het bestemmingsplan uit de Wabo.²⁸ Dat heeft ermee te maken dat in het omgevingsplan meer onderwerpen op het gebied van de fysieke leefomgeving zullen worden gereguleerd dan nu in het bestemmingsplan. Denk bijvoorbeeld aan regels over kappen en het aanbrengen van reclame. Als de gemeenteraad daarvoor kiest, worden deze regels in het gemeentelijke omgevingsplan neergelegd (en dus niet meer in afzonderlijke verordeningen, zoals nu nog het geval is). De afwijkactiviteit kan ook op deze onderdelen van het omgevingsplan zien.

Om een project daadwerkelijk te kunnen uitvoeren, zal niet altijd met alleen een afwijkactiviteit kunnen worden volstaan. Soms zullen meerdere activiteiten moeten worden vergund, zoals de bouwactiviteit of rijksmonumentenactiviteit. Wanneer meerdere activiteiten moeten worden vergund, is het – net als nu onder de Wabo – aan de initiatiefnemer van dat project om te bepalen of de verschillende activiteiten in één keer worden aangevraagd of in verschillende aanvragen. De flexibiliteit ten opzichte van de Wabo is daarbij vergroot, doordat de huidige uitzondering dat activiteiten die onlosmakelijk samenhangen en daarom verplicht in één aanvraag moeten worden gedaan, wordt losgelaten. Dit vereiste zou te beperkend zijn en binnen de rechtspraak voor te veel interpretatieproblemen zorgen.²⁹ Dit betekent overigens dat waar nu B&W nog beoordeelt of een aanvraag voor de uitvoering van een project compleet is, de verantwoordelijkheid voor de verkrijging van vergunningen voor alle noodzakelijke activiteiten onder de Omgevingswet volledig bij de initiatiefnemer komt te liggen.

Per activiteit die met een omgevingsvergunning wordt vergund, komt een eigen toetsingskader, net als nu onder de Wabo. Deze beoordelingsregels staan grotendeels niet in de Omgevingswet zelf, maar zullen worden opgenomen in AMvB's en in het omgevingsplan. Voor de afwijkactiviteit kunnen ook beoordelingsregels worden opgenomen in een provinciale omgevingsverordening.³⁰ Zoals hiervoor al beschreven, kunnen in het omgevingsplan zelf beoordelingsregels worden opgenomen die ertoe strekken dat als aan die regels is voldaan, een afwijkactiviteit altijd moet worden toegestaan.³¹ Indien een aangevraagde afwijking niet aan deze regels voldoet, betekent dat niet dat de afwijkactiviteit niet kan worden vergund. In dat geval moet een belangenafweging worden gemaakt tussen het belang van de aanvrager en het oogmerk waarmee de regel, waarvan afwijking wordt gevraagd, is ingesteld. Wanneer afwijking wordt gevraagd van de in het omgevingsplan opgenomen functietoedelingsregels, moet dus worden getoetst aan het oogmerk van 'evenwichtige toedeling van functies aan locaties'.

Wat de toepasselijke vergunningprocedure betreft, kent het wetsvoorstel – net als nu de Wabo – twee varianten. Of er geldt een reguliere procedure met een beslistermijn van acht weken, die eenmalig met zes weken kan worden verlengd.³² Of er geldt de uitgebreide voorbereidingsprocedure, met een beslistermijn van 26 weken. Welke procedure geldt, is afhankelijk van de aangevraagde activiteit(en). Dit zal uiteindelijk in een AMvB worden bepaald.³³ Bij niet tijdig beslissen zullen onder de Omgevingswet overigens geen van rechtswege vergunningen meer ontstaan. De van rechtswege verleende omgevingsvergunning is in het wetsvoorstel afgeschaft.

6. CONCLUSIE

Met de Omgevingswet die de regering in 2018 in werking wil laten treden, wordt afscheid genomen van het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan zal opgaan in een gemeentelijk omgevingsplan, dat een veel ruimere strekking kent. Onderwerpen op het gebied van de fysieke leefomgeving die nu nog in afzonderlijke verordeningen zijn geregeld, zoals in een kap- of ligplaatsverordening, worden samen met het bestemmingsplan geïntegreerd in het omgevingsplan. Deze ontwikkeling naar één plan voor alle gemeentelijke regelgeving op het gebied van de fysieke leefomgeving is positief. Hierdoor wordt het bijvoorbeeld mogelijk om in de toekomst via internet eenvoudig met één klik alle toepasselijke regels die voor een specifieke locatie gelden, te achterhalen. Nu nog voorkomende tegenstrijdigheden tussen de verordeningen onderling (zoals een ligplaats die wel is toegestaan in de ligplaatsverordening, maar niet in het bestemmingsplan) worden daarmee als het goed is uitgewist. Afgewacht zal moeten worden of de keuze van de wetgever om het hele omgevingsplan aanvechtbaar te maken bij de bestuursrechter gelukkig is. Niet goed valt in te zien waarom algemene regels (zoals een algemeen kapverbod bij bomen met een bepaalde diameter) die nu niet aanvechtbaar zijn, straks wel aan de bestuursrechter ter toetsing moeten kunnen worden voorgelegd. Het omgevingsplan is slechts een van de vele nieuwe instrumenten die het wetsvoorstel introduceert. Enkele andere noviteiten zoals de instructieregels en het projectbesluit zijn in dit artikel kort aangestipt. Voor de praktijk zal het dan ook flink bijschakelen worden op het moment dat de Omgevingswet werkelijk van kracht zal gaan worden.

Aike Kamphuis, advocaat vastgoedrecht en oprichter AIM Advocaten.

- 1 Dit artikel is gebaseerd op de tekst van het gewijzigd voorstel van wet zoals aan de Eerste Kamer is aangeboden, Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. A.
- 2 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, Samenvatting).
- 3 Vgl. art. 3.1 Wet ruimtelijke ordening.
- 4 Vergelijkbaar met het omgevingsplan voorziet het wetsvoorstel in een Waterschapsverordening (art. 2.5 voorgestelde Omgevingswet) en in een provinciale Omgevingsverordening (art. 2.6 voorgestelde Omgevingswet).
- 5 Art. 2.4 voorgestelde Omgevingswet.
- 6 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, Samenvatting).
- 7 Er gelden wel twee bijzondere actualiseringsverplichtingen. In de eerste plaats moet binnen vijf jaar na het onherroepelijk worden van een omgevingsvergunning voor een afwijkingsactiviteit van het omgevingsplan, de vergunning in het omgevingsplan worden ingepast (art. 4.17 voorgestelde Omgevingswet). In de tweede plaats moeten

instructieregels van Rijk en provincie binnen de bij de instructie gestelde termijn in het omgevingsplan worden ingepast (art. 2.23, lid 4 en art. 2.25, lid 4, voorgestelde Omgevingswet).

- 8 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, par. 4.2.4).
- 9 Art. 4.2 voorgestelde Omgevingswet.
- 10 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, par. 3.3).
- 11 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, par. 4.4.3).
- 12 Art. 2.11 voorgestelde Omgevingswet.
- 13 Vgl. art. 3.10 voorgestelde Omgevingswet.
- 14 Art. 4.1, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 15 Art. 2.1, lid 2, voorgestelde Omgevingswet.
- 16 Art. 4.3 voorgestelde Omgevingswet.
- 17 Art. 5.19, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 18 Art. 2.23, lid 1, onder a, onder 2 en art. 2.25, lid 1, onder a, onder 2, voorgestelde Omgevingswet.
- 19 Zie art. 2.29 voorgestelde Omgevingswet.
- 20 Art. 2.33 en 2.34 voorgestelde Omgevingswet.
- 21 Art. 16.21 voorgestelde Omgevingswet.
- 22 Art. 5.44, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 23 Art. 5.51 voorgestelde Omgevingswet.
- 24 Art. 16.30, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 25 Art. 16.23, lid 1 jo. art. 16.22 voorgestelde Omgevingswet.
- 26 Kamerstukken II, 2013-2014, 33962, nr. 3 (MvT, par. 4.2.4).
- 27 Art. 5.1, lid 1, onder b, voorgestelde Omgevingswet.
- 28 De reikwijdte van de afwijkactiviteit is onder de Omgevingswet bovendien ruimer, omdat ervoor is gekozen niet langer te werken met zogenoemde 'binnenplanse' vergunningenstelsel en ontheffingsmogelijkheden. Alle afwijkingen van het omgevingsplan moeten met de 'buitenplanse' omgevingsvergunning met afwijkactiviteit worden vergund. Zie memorie van toelichting, par. 4.5.2.
- 29 Memorie van toelichting, par. 4.5.1.
- 30 Vgl. art. 5.18, lid 1 en art. 5.19, lid 2, voorgestelde Omgevingswet.
- 31 Vgl. art. 5.19, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 32 Art. 16.64, lid 1, voorgestelde Omgevingswet.
- 33 Vgl. art. 16.65 voorgestelde Omgevingswet.